

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21197/2023
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Град Лесковац, чији је пуномоћник Зоран Ђушић, адвокат из ..., против туженог Града Лесковца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Лесковца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 16/2023 од 11.05.2023. године, у седници одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 16/2023 од 11.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 16/2023 од 11.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4000/2021 од 09.09.2022. године, ставом 1. изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му на име накнаде нематеријалне штете услед нанетих лаких телесних повреда уједом пса луталице 15.02.2021. године исплати и то: за претрпљени физички бол 30.000,00 динара; за претрпљени страх 25.000,00 динара, укупно 55.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 09.09.2022. године па до исплате и на име накнаде материјалне штете за издату потврду о антирабичној заштити износ од 2.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.03.2021. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је вишак тужбеног захтева тужиоца за накнаду нематеријалне штете од досуђеног износа из става првог изреке па до траженог износа и то: на име физичког бола од 30.000,00 динара па до 40.000,00 динара; на име претрпљеног страха од 25.000,00 динара па до 35.000,00 динара као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде материјалне штете, за трошкове издавања лекарског уверења, исплати износ од 2.640,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе па до исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да

тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 44.360,00 динара, а ако у одређеном року не плати дужан је да на износ од 36.000,00 динара плати законску камату почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 16/2023 од 11.05.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 4000/2021 од 09.09.2021. године, у ставу првом и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу услед нанетих лаких телесних повреда уједом пса луталице. Побијана одлука о накнади штете тужиоцу донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање у овој конкретној правној ствари. Одлуку о трошковима парничног поступка, која је такође предмет ревизије, суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, па с тим у вези, нема услова за уједначавање судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог Закона.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 23.03.2021. године, а вредност предмета спора је 79.640,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**